

Solrosbuketten

Noelle Lambert Barrus
(Baserad på en verklig händelse)

Det här hände i Danmark.

Amalie följde med sina föräldrar in genom kyrkans dörrar. Ljudet av pianot som spelade psalmer fyllde sakramentssalen. Amalie och hennes familj gick fram till en bänk och satte sig ner.

Sakramentsmötet började och snart sjöng hela grenen inledningspsalmen. Medan Amalie sjöng lade hon märke till deras granne syster Aisha som satt i närheten. Men syster Aisha sjöng inte. Hon såg ledsen ut.

Syster Aisha var alltid så snäll mot Amalie. Men hon såg ofta ledsen ut. Amalie visste att hon bodde ensam. Kanske kände hon sig ensam.

Amalie önskade att hon kunde göra något för att hjälpa henne. Men vad?

Veckan därpå åkte Amalie på en cykeltur längs en lång väg. Hon cyklade förbi stora gröna åkrar. Solen värmdes hennes hud.

Snart kom hon till ett fält med solrosor. De klargula blommorna svajade lite i vinden och sträckte sig mot solen. De var så långa och så stora!

På en skylt bredvid fältet stod det: *Gratis solrosor! Ta så många du vill.*

Amalie stirrade på fältet. Blommorna såg ut som ett gult hav som log mot himlen.

Hon ställde ifrån sig cykeln och plockade en bunt med blommor. Hon kunde ge dem till mamma! Mamma älskade blommor. Men det fanns tillräckligt med blommor så att hon kunde plocka mer åt någon annan också.

Hon kom att tänka på ett namn: Syster Aisha. Kanske skulle de här blommorna göra hennes dag gladare.

"Jag hoppas att hon tycker om solrosor", sa Amalie tyst för sig själv. Men hon var lite nervös. Tänk om syster Aisha tycker att det är konstigt.

Amalie ville hjälpa till. Men hur?

Amalie slutade plocka blommor. Hon gned de mjuka kronbladen mellan fingrarna. Kanske borde hon inte ge några blommor till syster Aisha.

Nej, tänkte Amalie. Hon visste att hon skulle ge dem till syster Aisha. De kanske inte gör allting bättre, men Amalie ville ändå hjälpa till, även om det var med något litet. Hon kunde ge blommorna till syster Aisha i kyrkan i morgon.

Amalie valde länge bland de bästa blommorna. Hon satte ihop dem och lade dem försiktigt i cykelkorgen. Sedan satte hon sig på cykeln och cyklade hem. De klargula blommorna såg vackra ut med den djupgröna skogen i bakgrunden.

När Amalie kom hem knöt hon ihop varje bukett med ett band. Hon gav en till mamma.

Mamma log stort när hon såg det. "Tack! De är så vackra." Hon satte blommorna i en vas på bordet.

Nästa dag tog Amalie med sig den andra buketten solrosor till kyrkan. Hon såg syster Aisha som satt ensam på en bänk.

"Hej", sa Amalie. "Jag plockade några solrosor till dig."

Amalie höll fram blommorna. När syster Aisha såg dem log hon. Amalie hade inte sett henne le på länge. Hennes ögon var fyllda av ljus.

"Tack", sa syster Aisha. Hon gav Amalie en kram. "Det här är mina favoritblommor."

Amalie log också. Hon hade inte vetat att de var syster Aishas favoritblommor! Men den Helige Anden hade manat henne att göra en bukett till syster Aisha, och Amalie var tacksam för att hon hade lyssnat. ●

"Så om du får en tanke på att göra något gott så kommer den från den Helige Anden."

Äldste David A. Bednar, Face to Face (världsomfattande utsändning för ungdomar, 12 maj 2015), Gospel Library.